

1089 1. Beh. af Lovf. om Statstilskud til „de Fattiges Kasse“ og Understøttelsesforeninger. 1090

gaa med til kommunal Understøttelse i den Retning, som de to ærede Herrer, jeg flere Gange har nævnet, i sin Tid have foreslaaet, om man end maaſke paa nogle Punkter burde gaa noget videre. At jeg ikke dengang gif med de Herrer, var begrundet i, at vi selv havde et Forslag om Understøttelseskasser, der i mine Tanker var meget bedre, men da denne Sag gjennem Arbejderkommissionen har faaet ny Bearbejdelse og rimeligvis med Tiden kan vente at faae en Løsning i den Retning, de Herrer foresloge, kan jeg være tilfreds med nu endogſaa blot at naae ſaa langt, og jeg vil i alt Fald have megen Betænk- lighed ved at lægge et Lovforslag af den Art til Side. Jeg gjentager paany, at for mig er det ikke om Formen at gjøre, og jeg har det ſaa, at den ærede Miniſter, ſtøttet paa de Arbejder, der foreligge fra Arbejderkommissionens og fra Rigsdagens Side, vil hjælpe os med at løſe Op- gaven. Jeg ſkal ikke udtale mig videre, idet jeg antager at have gjort tilſtrækkelig tydelig Rede for vort Formaal og for ſelve Principet i For- ſlaget.

Jørgenslev: Jeg er bleven meget forbaufet, men for en meget ſtor Del glædelig forbaufet ved at høre de Udtalelſer, der ſaldt fra den ſidſte ærede Taler (E. H. Nielsen: Forbaufet?). Ja, i høi Grad, og jeg ſkal ſtrax nævne, hvad der har forbaufet mig paa en glædelig Maade, det nemlig, at det ærede Medlem ſagde, at et Lov- forſlag, ſom jeg i ſin Tid indbragte i Forening med det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgtreds (Thorup), og vel at mærke indbragte ſou et Modforſlag mod et Forſlag om Under- støttelseskasser, ſtillet af det ærede Medlem og Andre, indeholdt gode Momenter. Det ærede Medlem gif endog ſaa vidt, at han ſagde, at nu kunde han tage imod dette Forſlag. Det var i Samlingen 1874—75, det blev indbragt, og de Herrer, der mulig endnu kunne erindre, hvorledes Debatten den Gang blev ført, maa unegtelig ſaae det Indtryk, at det ærede Medlem ſlet ikke holder paa ſine Principer, hvilket han ogſaa vedſjender ſig. Det kaldtes den Gang et Forſlag, der var ſaa ſlet, at det burde egenlig være negtet Overgang til 2den Behandling, og det ærede Medlem ſagde — og hvad han ikke ſagde, ſagde hans væſentligſte Medhjælper under Debatten, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgtreds (Holſtein- Ledreborg) — at det Eneste, der karakteriſerede vor Kasse, var, at der var ingen Ting i den, og

at der ingen Ting vilde kunne komme i den, ſaa at der ingen Ting var at forhandle om. Det glæder mig derfor, at det ærede Medlem nu er kommet til et ſaa blødt Standpunkt. Nu vil han nok have den Kasse, nu mener han, at der nok kan komme Noget i den, at Forſlaget derom er ret reſpektabelt, og at det vilde være bedſt at gaa ind derpaa (E. H. Nielsen: Ja, midlertidig!). Hvis man gaar ind paa Forſlaget i den For- ſtand, hvorefter der her er Tale, vil det jo blive til Lov, og vi kjende dog ikke i den Forſtand til midlertidige Love, at ikke en ſaadan Lov ſkulde blive ſtaaende og være gyldig, til vi fik en ny Lov. Jeg kan alſaa ikke Andet end takke det ærede Medlem for det Standpunkt, han har indtaget under Motiveringen; men paa ſelve Lovforſlaget kan jeg ikke gaa ind. Efter min Anſtuelſe er det enſte nye Moment af nogenſomhelſt Betydning i Lov- forſlaget Statstilskud, et Moment, ſom vi jo netop før have kæmpet om her. Men derom ſiger det ærede Medlem: Det er ſlet ikke det, ſom jeg bryder mig om, det er ikke Hovedſagen! Ja, hvis det ikke er Hovedſagen, ſaa veed jeg virkelig ikke, hvad der ſtaar i denne Lov, thi den handler jo ikke om Andet. Det ærede Medlem har jo Lov til at gjøre, hvad han vil; men jeg formaar da ikke at indſe, hvorfor han da har ind- bragt denne Lov og ikke en anden Lov, ſom i alt Fald nærmede ſig noget til det, han vil gaa ind paa. Nu ſaae vi at ſe, om det ærede Medlem virkelig vil være ſaa venlig at opgive det Princip, ſom — jeg ſkjønner ikke reitere — gaar igjennem denne Lov, og om han vil gaa over til det ind- ſatte Princip, ſom er Ikke-Statshjælp. Den Lov, der var Tale om, og ſom i ſin Tid blev indbragt af mig og det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgtreds, hvilede netop paa den Lante, at det frivillige Fattigveſen ſkulde være et Hoved- moment, og at førſt, naar dette var kommet til Gylbigheid, kunde man give et begrændſet Kom- munaltilskud. Det er alſaa paa dette Omraade en Anvendelſe af det Princip, ſom nu er blevet ſaa meget moderne, nemlig at give Hjælp, hvor der er Selvhjælp i Forveien, eller dog en be- tydning Lendents til Selvhjælp. Det var det Princip, ſom dette Lovforſlag i det Veſentlige hvilede paa, imedens det ærede Medlems Forſlag hvilede paa Statshjælp. Jeg ſtod den Gang ſaa ſkarpt, at jeg ikke nu behøver at accentuere det mere, end jeg allerede har gjort, men, naar det ærede Medlem giver Afkald paa ſine Principer og accepterer dem, ſom vi have accepteret, ſaa kan